

3. Орловська Ю. В. Стратегічне управління інвестиціями в регіональний розвиток / Ю. В. Орловська. — К.: Знання України, 2004. — 336 с.
4. Письмак В. П. Региональные аспекты специального режима инвестирования: теория и практика, проблемы и решения. / В.П. Письмак. — Донецк: АО «Издательство «Донеччина», 2000. — 255 с.
5. Салига К. С. Теоретичні засади оцінки ефективності реальних інвестицій / К.С. Салига. — Запоріжжя: ГУ «ЗІДМУ», 2007. — 52 с.

УДК 336.73 (477)

В. Ю. Ткачук, аспірантка кафедри фінансових ринків,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

КРЕДИТНІ СПІЛКИ УКРАЇНИ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОСТІ

Однією з проблем функціонування економіки України є нерозвиненість фінансової інфраструктури, що обмежує процес трансформації заощаджень у інвестиції та гальмує економічне зростання. У вітчизняній економіці залучення фінансових ресурсів є дорогим, що зумовлено, зокрема, низьким рівнем розвитку інституційних елементів фінансової інфраструктури, в тому числі небанківських фінансових інститутів. Тому особливого значення набуває як кількісне зростання фінансових посередників, так і підвищення ефективності їх діяльності. Важливо розвивати не тільки банківські установи, а й небанківські фінансові інститути для забезпечення повноцінного функціонування фінансової інфраструктури, що, в свою чергу, слугуватиме запорукою економічного зростання [3].

Окреслені проблеми ще більше загострились в умовах фінансової кризи та кризи банківської системи України. Кризова ситуація вимагає пошуку інструментів захисту фінансових ресурсів населення. За цих умов особливого значення набувають фінансові установи із соціальною складовою, які здатні захистити від знецінення заощадження населення, забезпечити доступними фінансовими послугами громадян і мале підприємництво. Саме цими ознаками відзначаються кредитні кооперації, які в Україні діють у такій організаційно-правовій формі, як кредитні спілки.

Особливо актуальною є необхідність дослідження фінансових відносин, що виникають у процесі функціонування ринку фінансових послуг і, зокрема, кредитних спілок у накопиченні заоща-

джень домашніх господарств та їх спрямуванні на фінансову підтримку населення та дрібного бізнесу, а також зміцнення позицій кредитних спілок на ринку фінансових послуг України.

У процесі дослідження визначено, що сектор небанківських фінансових послуг України залишається недостатньо розвиненим, хоча має величезний потенціал, який потрібно реалізовувати в контексті реалізації концепції сталого економічного зростання.

В зв'язку з цим можна сформулювати декілька напрямів використання наявного потенціалу кредитних спілок. По-перше, кредитні спілки, акумулюючи частину ВВП, мають можливість перетворювати її на суттєвий інвестиційний ресурс. По-друге, діяльність кредитних спілок першочергово направлена на задоволення фінансових проблем малих та середніх підприємств, частка яких у сукупному ВВП у провідних країнах світу (наприклад, США, Велика Британія) — 50—60 %. З огляду на це, проблема якнайповнішого використання потенціалу кредитних спілок в Україні стає надзвичайно важливою. На початок 2009 року загальний внесок усіх небанківських фінансових посередників разом у структурі ВВП становив менше 1 %, що за світовими вимірами є недопустимим — у середньому внесок небанківських фінансових установ у країнах-членах ЄС приблизно 20 % сукупного ВВП. Із макроекономічної точки зору необхідність його розвитку зумовлена здатністю підвищити стійкість фінансової системи країни шляхом залучення в обіг значної грошової маси, зокрема заощаджень населення, перетворюючи заощадження на інвестиції [1].

Актуальними проблемами розвитку кредитних спілок залишаються: недостатній рівень капіталізації для належного виконання їхніх зобов'язань перед членами; відсутність діючої інфраструктури фінансової й технічної підтримки ефективної діяльності кредитних спілок; відсутність ефективного механізму захисту прав членів кредитних спілок, у тому числі системи гарантування вкладів; низький рівень професійної діяльності й технічної оснащеності переважної більшості кредитних спілок.

Для комплексного вирішення питань, які гостро постали перед кредитними спілками, необхідно:

- запровадити на державному та регіональному рівнях системи стабілізації та фінансового оздоровлення кредитних спілок;
- ініціювати створення бюро кредитних історій для формування єдиної бази позичальників, що надасть можливість знизити частку прострочених і неповернених позик;
- прискорити процес формування потужних асоціацій, діяльність яких сприятиме розробці й запровадженню єдиних правил

поведінки на ринку кооперативного кредитування, професійних і технологічних стандартів діяльності, піднесенню іміджу й довіри до кредитних спілок;

—запровадити жорсткішу систему нагляду й контролю до-тримання й виконання основних показників діяльності кредитних спілок, і у разі невиконання встановлених нормативів та неба-жання усунути недоліки запроваджувати санкції та відкривати процедуру поглинання потужнішими спілками, що призведе до природного укрупнення спілок та підвищення їх конкурентоспро-можності в майбутньому.

—сформувати установи сервісної інфраструктури, які повинні надавати послуги кредитним спілкам у сфері навчання, консуль-таційного супроводження, інформаційних технологій [2].

Таким чином, кредитні спілки повинні виконувати своє голов-не завдання — служити народу України, а для цього потрібно створити механізм ефективної та якісної їх діяльності.

Література

1. До проблем використання потенціалу кредитних спілок у забезпеченні економічного зростання: сучасна практика і реалії України / Л. В. Льченко-Сюйва // Економіка та держава. — 2009. — №1. — С. 26—29.
2. Перспективи розвитку кредитних спілок в Україні / Г. М. Терешенко // Фінанси України. — 2009. — № 5. — С. 87—94
3. Удосконалення регулювання діяльності кредитних спілок в Україні / О. Волкова // Економіст. — 2009. — № 8. — С. 44—45.

УДК 336.71

Г. В. Труш, старш. викл. кафедри банківської справи,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ДО ПИТАННЯ ВПЛИВУ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

Істотним чинником активізації інвестиційних процесів є дієва грошово-кредитна політика. Вона повинна сприяти створенню ін-вестиційних умов, регулюючи діяльність банківської системи що-до створення платіжних засобів, які можна придбати у населення